

Asesoramiento

Jurídico & Financiero

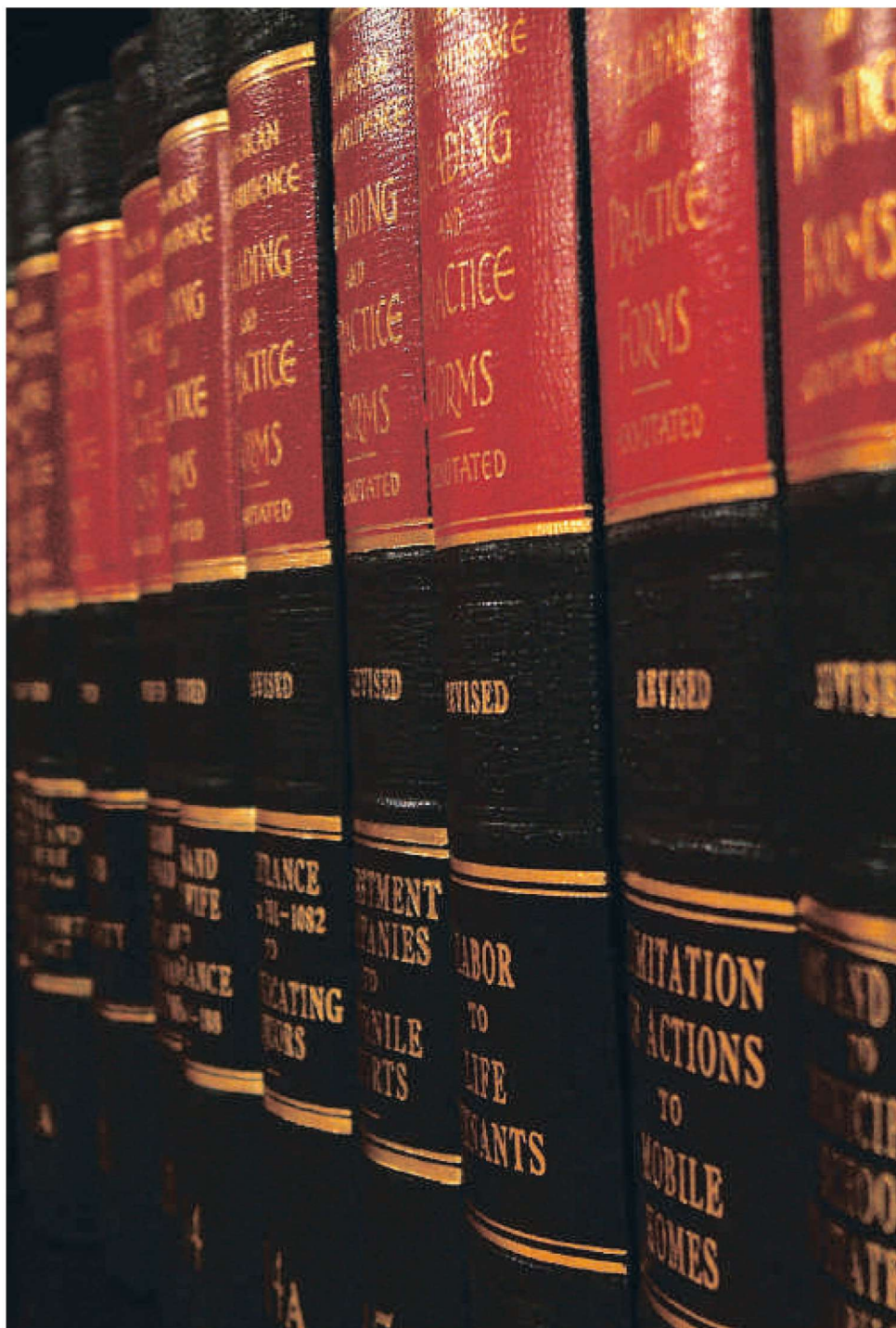

MONOGRÁFICO ESPECIAL

info@comunicacionempresarial.net - Tel. 932 654 719

www.comunicacionempresarial.net

Quant ens toca de llegítima?

Entrevista amb Meritxell Gabarró i Sans,
Advocada i directora de Gabarró Advocats – Herències –

Per llei 'a priori' tots tenim dret a la llegítima, que a Catalunya és el 25% del valor de tots els béns i que es reparteix entre les persones que hi tenen dret, anomenades *legítimaris*. Però la llegítima és un dret amb especialitats molt concretes que, de conèixer-les, poden fer variar notablement la quantitat final a pagar o a rebre per aquest concepte. Meritxell Gabarró, experta en dret de successions, ens ho explica.

-Què és la llegítima?

La llegítima és el mínim que tot fill té dret a rebre de l'herència dels seus pares, ja sigui perquè no li han deixat res o perquè el que li han destinat per testament és insuficient per cobrir aquest mínim que li pertoca per llei. En ambdós casos el fill-legítimari tindrà deu anys per reclamar el seu dret de llegítima a l'hereu o hereus que constin al testament i que serà el 25% de tots els béns de l'herència si és un únic legítimari, i s'ho haurà de repartir si concorre amb altres legítimaris. En aquest sentit és una operació aritmètica que, per exemple, un pare que mor amb tres fills, a cada fill li pertoca com a mínim la llegítima del 8,33% sobre el total (25% dividit entre 3 fills), amb independència que el 75% restant dels béns de l'herència sigui per un dels fills; pel cònjuge o fins i tot per algú que no formi part de la família.

-A banda dels fills, hi ha algú més que pugui reclamar la llegítima?

Sí. Si bé el més habitual és que el legítimari sigui fill del difunt, pot passar que els legítimaris siguin els néts del difunt, que hi tenen dret perquè es posen al lloc del seu pare o mare que ha mort abans que l'avi. Així

mateix, si una persona mor sense deixar fills, els seus pares també tenen dret a reclamar la llegítima.

-Quins aspectes hauríem de saber sobre el dret de llegítima?

Si bé tots sabem que *a priori* tenim dret a la llegítima, passa desapercebuda l'existència d'aspectes molt importants que afecten directament el pagament o el cobrament de la llegítima, com que es té dret a un valor i no a una part de l'herència, de manera que l'hereu passa a tenir un deute a favor del legítimari. Que l'hereu pot escollir si paga la llegítima amb diners o amb béns de l'herència (mobles i/o immobles). O que si un pare li vol fer una donació a un fill a compte de la llegítima, cal que així ho especifiqui a l'escriptura notarial de la donació. I subratllar que s'entén una donació feta a compte de la llegítima, encara que no s'especifiqui, si el que el pare li dona al fill és per adquirir el seu primer habitatge habitual o emprendre una activitat empresarial. Cal ser molt curosos amb aquestes qüestions

Continúa a la pàgina 3...

ASESORAMIENTO JURÍDICO & FINANCIERO

ENTREVISTA AMB MERITXELL GABARRÓ I SANS, ADVOCADA I DIRECTORA DE GABARRÓ ADVOCATS – HERÈNCIES –

Quant ens toca de llegítima?

...Ve de la portada

perquè al despatx sovint ens trobem amb la problemàtica que en el seu dia la voluntat de les famílies era absolutament diferent amb allò que determina la llei.

-Llavors vostè es deu trobar que sovint cal inventariar tot el patrimoni del difunt per veure què entra a computar i què no en una llegítima?

Efectivament. Aquest és l'aspecte constant i dels més rellevants en les llegítimes que assessorem al despatx. Saber què és computable i què no ho és per obtenir el valor total de la llegítima. Hem de tenir en compte que les donacions fetes en els deu últims anys de la nostra vida, entraran dins el "sac" per a calcular la llegítima final. Per exemple, en una herència en la que el difunt era titular d'una casa (valorada en 150.000 €) i d'un compte corrent amb 10.000 €, la llegítima (una quarta part) és de 40.000 €. Però si aquest mateix difunt, vuit anys abans de morir va donar dos pisos (valorats cada un en 100.000 €), la llegítima (una quarta part) passa a ser de 90.000 €. En funció de si el client és l'hereu o el legitimari, se li planteja l'acord que més el satisfaci.

-Vostè defensa la planificació testamentària prèvia, també en el cas de la llegítima?

Sens dubte. Malgrat que no sempre s'explica,

moltes famílies pateixen situacions internes amb una càrrega emotiva a gestionar, com seria el cas d'una parella o matrimoni que decideixen que un dels seus dos fills no mereix rebre la llegítima i el deshereten. La llei catalana, en línia amb Europa, ens dona algunes possibilitats per planificar les llegítimes. El que cal és que tothom es conscienciï, no només de la necessitat de planificar una regulació de la llegítima, sinó que, sobretot, planifiqui tota la seva herència amb l'assessorament específic.

-Una planificació que va lligada a l'estalvi fiscal...

Exacte. Quan parlem de planificació, no només ens referim al desig del què i per a qui volem que

siguin els nostres béns quan nosaltres no hi siguem, i aconseguir amb això que es compleixi la nostra voluntat, sinó que cal també planificar fiscalment les herències, i més ara, que des del mes de febrer, l'impost de successions s'ha modificat amb l'eliminació de la bonificació del 99% en la quota en tots els adquirents de l'herència (excepte en el cònjuge, que s'ha mantingut). El dret ens ofereix diverses solucions: un bon testament, un bon pacte successori, donacions en vida, protocols familiars, documents privats entre parts, etc. No voldria deixar passar l'oportunitat de reiterar que tots hauríem de tenir el testament notarial fet. Al despatx assessorem testaments de tota mena, i en especial, de patrimonis notables amb els estudis fiscals respectius i els flexibilitzem per a minimitzar l'impacte dels impostos futurs.

-El curs judicial ha començat amb alguna novetat a destacar en matèria de Dret de Successions?

Doncs sí. Una en matèria civil, en què el Tribunal Suprem declara que el maltractament psicològic és una causa de desheretament. I una altra en matèria fiscal, en què el Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea declara com a incompliment el tracte discriminatori que els hereus o adjudicatari hereditaris no residents a Espanya patien fins ara, perquè pagaven molt més Impost de Successions que un altre hereu resident que rebés exactament el mateix.

Artesans del dret de successions

Meritxell Gabarró i Sans fa més de 10 anys que exerceix com a advocada especialista en dret de successions. Ella mateixa es defineix com una "artesana del dret de successions" i dia rere dia tanca acords, dissenya planificacions fiscals per estalviar impostos i defensa els interessos dels seus clients davant dels tribunals, encara que ens explica que "en més d'un 90% dels casos assoleixin un acord previ". Al despatx atenen d'una forma personalitzada, directa i continuada, i són conscients de la forta càrrega emotiva i sentimental a què estan sotmesos els seus clients, "cosa que mai no ha d'oblidar l'advocat especialitzat en herències" assenyala Meritxell Gabarró, que també imparteix classes a diversos màsters, cursos i conferències organitzades per diferents col·legis professionals i pertany a diferents associacions jurídiques especialitzades.

www.gabarroadvocats.com
C. Provença, 286 2-1, 08008 Barcelona
(entre Pg. Gràcia i Rbla. Catalunya)